

476

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bengt Eriksson (a. 75 år?)

Karib, Espinge

476

Bongla Eriksson Storröd Espenij
1854

22

22

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bongla är känd i hallet
som mycket vid shoppig och som en
i själva verket inte blivit gammal.
Men hon är som alla andra ytterst
misskänslig och man måste gå rent
tillväga. Många människor tycker besöka
hennes och låta henne sjå sej, spö
en liten argigt. Vid en underhållning
av traditionerna i östra Fresta
här hon närmare utpräglat

Uppf. efter Bengt Eriksson 476-
Stavrid Espinge

23

Ar. allm. villsm

1937

23

Regider.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Döda, inte grävas med de döda	24.
Döda, på igen	25.
Dödes ben	26.
Gravställe	27.
Gravställen	28.
Jesuvaldas skomaker	29.
Kyrkugårdens blommar.	30.
Ringsman, bötas med dödas ben	31.
Skaven	32.
Skivsmann, visslar o boken	33.
Skivsmann, frinillas	34.
Spöke	35, 36, 37.
Sovi hund	38.
Vaktel innan några år.	39.

476

Uppf. efter Bengt Eriksson Stenröd.

24
24

av Albert Nilsson

Espringe

1927.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Dida

Inte gäckas med de döda.

Här i Stenröd var
det tre herrar, som hade sällit
och mytit. Sen när dom skulle gå
hem på kvällen, så dade en av
dem, när han gick förbi en ställe
där en mytigan var begraven, att
det skulle vara roligt att få
sällskap. Han menade med den
döde. Och så sov han också.

Och "jagarna" fick han sällskap
ända till en ä och där kunde
han inte komma längre. Han
kunde inte komma fram, för se
man ska inte gäckas med de
döda.

476
Uppst. efter Bengt Eriksson Starvick
Espinge
av Albert Nilsson 1927.

25
25
LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Döda gå igen

Döda gå igen

7 Fulltofta var en
pantimmer, som hade döts. Och hon
hade haft en liten barn, innan
hon dog, som hennes mor hade
lovat att ta hand om. Enligt
kom barnet ut på annat håll. Men
den döda gick inte ut förrän barnet
kom tillbaka till modern.

På gång gick jag förbi
gården där kvinnan hade bott, och
så hon det nämligen inne från
gården som så: "sch - sch, och
spedd en så konstig kikar omkring
sig. Det var hon och det var min
barnet kommit tillbaka.

476
Kyppl. efter Bengt Eriksson Ståvård
Espinje
Ar. Albert Nilsson 1927.

26

26

Pådes ben.

Pådes ben

Det var en gång en
dräng, som bara på lek
(elakhet) tog en dödingaben och
stoppade i en annans ficka, och
dermed fick inte vara i fred
på nästana förrän han till sist
hittade benet och lammade det
tillbaka. Men den, som hade
stoppat benet på den andre
trötade bort om dag snart.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

476

Uppst. efter Bengt Eriksson (Stenst)

27

27

av Albert Nilsson

Espinje
1927Granisse

Granisse

När hos Färr-Jonen fanns
granisse.

Minna hörs dag på en
lång konstigt sätt. De bara
smackade runt och dag. Men då
dog jag stäl i alla pyra hörmom
i "haren" och sen kunde inte
granisse dra minna hörs
till Färr-Jonen. Jag dog
stäl i ledspilen till jorden också.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

476
Uppf. af Bengt Eriksson Skarv
av Albert Vilhelm Espinge
1927

28

28

Gravviten.

Gravviten

Imen smitarnen vor
kristnade kunde det hända, att
gravviten kom och tog barnen
och lade dem längs nere vid
fätkarna i sängen.

Gravviten ljus kan jag
känna att, och jag kan säga
var på, ty det skall betyda
att att ha dom.

LUNDS UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

476

Uppf. efter Bengt Eriksson Stenrod

29

29

av Albert Nilsson
Espin 1927Jerusalens stormareJerusalens
stormare

En gång hade min piga,
 Gustas vän hos Bengtssons i Stenrod
 jag gick för i möte honom och när
 vi sen gick på hemvägen och kom
 när till en back mötte vi en
 liten grabbe, som hade en svart
 bytta på ryggen. Pigen hälsade
 "Godt kväll!" Men då stodde
 grabben så konstigt och ögonen var
 rent röda. Den efteråt blev pigen
 så konstigt sjuk. Hon gick utslag
 på halsen så att halsen blev en
 enda stor blås.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

476
Uppf. efter Bengt Eriksson Stenöd
Esquiza
Ar Albert Mellman 1927

30
30

Kyrkogårdens blommar.

Kyrkogårdens-
blommar.

Det var en par flickor,
som gick in på Fullöfvi kyrko-
gård och plockade blommor för
att göra en mejerikan i
Fullöfvi med, då han fylldt år.
De plockade blom på en gräs
utan att tänka på det. Men om
ett par års tid så var de
minst som döda bigge trä.

LUNDS UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

476
Uppf. efter Bengt Eriksson Stenad
Espringe
Ab Anders Nilsson 1927

31
31

Ringormar, Dödes ben

Ringormar

Ringormar betår man
med ett ben, som man lämnade
på kyrkogården. Efter en viss
tid skulle man emellertid lämna
det tillbaka hemmet och sedan gingo
ringormarna bort. Men man skulle
alltid gå tiggande till och från
kyrkogården,

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

476

Uppf. afn Bengt Eriksson Karol Egnar

32

32

ar Albert Nilsson

Skaren (skåran)

Skaren

Skaren var nämligen
 som man "kom ut", då man
 gick över backarna. De fanns
 i vattnet.

LUNDS UNIVERSITET
 FOLKMINNE

476

Appt. efter Bengt Eriksson Starck

33

är Albert Nilsson
Espinje
1927.

33

Skörsman

Skörsman

"Å de Tala Jons-Ernst
om, att när han var ute i
jaga, så var där nånting oppe
vid källan. Utland visste
det till på ett ställe, men när
han kom dit fanns där ingenting.
Men så när det var borte han
det visste å visste igen på
ett annat ställe. De var väl
skörsman.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

476
Uppf. af Benf. Eickson Skrivad
Espringe
av Albert Nilsson 1927

34

34

Skrosmann

Skrosmann.

Skrosmann har förridit
mej en gång nere i Falltorpet
Jag kom till sist fram till Dalmans,
men jag visste inte en dag var
jag var och så kom jag ner till
Welanders. Där träffade jag en
Krimma och han måtte följa
mej hemåt ända till stora vägen.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

476
Uppit. efter Bengte Eriksson Starv
Espinge.

h. Albert Nilsson 1127

35
35

Spöke

En gång, när jag
låg hemma, så var där närling,
som kom och öppnade dörren,
fastän jag vet att den var låst.
Sen gick det långt bort till
sängen, där jag låg, och det var
vilt och utan härad. Och då
sa' jag: "Va i Jemre nem' ska'
spöke här å göra?" Och då
böja det å man så mycket
så. För de blev arga på mej.

För jag drog mot'et också. Men då
skrek jag: "Säg i Guds nam', vem
du är eller gå i Guds nam' å kom
aldrig mer igen." Och då peccis försam det

Spöke

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

476

Uppf. efter Bengt Eklund Skarv

136

Espinje

36

A. Albert Eklund

1927.

Spökhistorier hos Fara-Jöns

Spöken

En kväll hade Fara-Jöns
 Agneta sagt till mig, om jag vill
 gå dit ner. Å vet ni, när jag
 kom dit ner, så smuls dörren
 igen efter mig så konstigt så.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

En kväll hade Elre Frögen
 varit där i mjölkstall. Och då var
 där en vit fantommes, som kom
 in och han hade inte något
 svar.

476

37

Uppf. efter Bengt Eriksson Skerf

2.

av Albert Malm

Espanja
1827.

37

Spök historier hos Fäa - Jmen

Spöken

När hos Fäa - Jmen
fanns alltid en sorts hand, som
brukte ligga inne i bakagen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En kväll när min
Evert kom och skulle gå hem
var det alldeles svart i vartenda
fönster hos Fäa - Jmen. Men
när Evert knucka på dörren och
kigade vad det var så släpptes
det med ketsamma och sen syntes
det ingenting.

476
Uppf. efter Bengt Eriksson Stenst
Espinge

An Albert Nilsson 1927

38
38

Den svarta handen.

Nere hos en bonde
, som hette Scherten fanns det
alltid en svart hand, som man
aldrig kunde bli av med. Mannen
fick inte sova fri handen, som alltid
låg där i stugan, så snart det blev
kväll, med en röd tunga och det
lyste rött i hela rummet på
konnen. Man blev inte kvitt honom
förrän man till sist hittade Trä
här efter trä man verkade i
trädgården. Sen följde han. Det
var följande detta, som han hade
relat apparente.

Den svarta handen

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

476
Uppf. efter Bengt Eriksson Stenst
Espinge.

Av Albert Nilsson

1927

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

39

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Varsel

Det kommer alltid
varsel varje gång innan en
människa dör.

Minna Anna Lindblad
dog i Amerika, kom där väntning
si knabbade på köls dörr
hemma precis som då hon sist
gängen var där.

När min far dog inne
i Amerika kom det något om
tog si hakt på benet, när jag
låg om jag såg någon stå där
i ljusgrå kostym, precis som
han brukte vara klädd.

Varsel

Sten
Frosta
Espinge
1927